

40.

(P. 7./2. 1876 do połdnja.)

(Knjesej fararjej Zmiškej w Hodžiju.)

Stóš: Kaž je Bóh jara dobrocziwy.

Szo dženša Bohu dźakujemy,
 Hdžež jubilej twój šwjeczimy;
 Duž Knjesa chwalicz s tobu chzemy,
 Čzi sbože pschecz tež pschischli šmy.
 Bóh je čzi šwojoh' Ducha darik,
 Wón hnadu je čze woblekaš,
 So jeho kralestwo šy twariš.
 Džen dźaka čzi je šesthadžaš.

2. Szo na tym s tobu wješelimy,
 So Jesuše ty šlužik šy,
 So s tobu my šo towaršchimy
 We jeho šwjatej winizy.
 Hdžež móžesche šo šlužicž jemu
 We našchim krašnym šastojnstwi,
 A napschecziwo stupacz škemu,
 Tam bě ty w přědku bješ nami.

3. Szo khorhoj dyrbi Jesušowa
 Tež smahowacz na póhanach,
 Duž klincžecž daš šy mozy šłowa
 Na mišijonskich šwjedzenjach.
 Tu doma tež bješ šhubjenymi
 Čhze lubošcz namašana bycz,
 Duž pschěscžeraš šy tež bješ tymi
 Na wschelke waschnje šwoju šyčz.

4. Najwjetsche paš šy prózowanje
 Na narod Šserbski načožiš;
 To wjele ponješe čzi danje,
 Hdžž šy tež woczzi šandželik.
 Šsy na njón wažiš šwoje mozy
 A šwěru jón šy lubowaš,
 So woprowaš šy dny a nozy
 A Bóh je twój škutk žohnowaš.

5. Tón njebudže wot tebje wsaty,
 Šacž tež ty šam by minyš šo,
 Twój škutk, hlaj, wón je derje snaty,
 To knihowne je towarštwo,

Kiž dobry šyw je wušywašo
 Bješ Šserbskim ludom k wěcznym
 žnjam,

A žohnowanja wjele dašo,
 Kaž druhim dušam, tak tež nam.

6. Daš Šserbskej mlodošczi šy s njeho
 List luby, list twój lecžazy,
 A k modlenju wschěm wysche teho
 Škit Boži, wołtar domjazy.
 A šhtož šy dołho požadali
 Wot tebje, knihi předaške,
 To nětko tež šy docžakali,
 Twój jubilej je pschinješt je.

7. Ty pašt šy šwoje stadko šwěru,
 Še wodžik k wěcznej šbóžnosczi,
 Ššes šłowo roššywaš šy wěru,
 Kaž šam ju nošyš w wutrobi.
 A lubošcz twoja s woporami,
 Šaj lubošcz šwěrna, šlužomna
 Wščaš njeje nješnata bješ nami.
 Knješ šam budž twoja wulka šda!

8. Wón Šserbam šdžerž čze k žohno-
 wanju

A twojej lubej wošadže!
 Wón wuliwaj psches tebje na nju
 Móz, trošcht a hnadu bohacže!
 Wón žohnuj wschitke twoje stopy,
 So khróbkly šwědk šy Jesuše!
 Wón potom šhromadž šwoje šnopy
 Na wěczny Boži jubilej!

B. Jubilej wošadneho Božeho domu.

41.

(P. 22./8. 1876.)

Stóš: Dženš chwalcže Boha kšchescžienjo.

Džak Bohu Knjesej špěwajče
 Lud šhromadženy wschón!
 Nječ klincža našche kšerlusche
 Šacž tam psched jeho trón.